

Psalmi 1 - 41

Psalmul 1

Ferice de omul care - nu se duce la sfatul celor răi,
- nu se oprește pe calea celor păcătoși și
- nu se așază pe scaunul celor batjocoritori,

ci își găsește plăcerea în **Legea Domnului** și zi și noapte cugetă la Legea Lui!

El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă,
- care își dă rodul la vremea lui și
- ale cărui frunze nu se veștejesc;
- tot ce începe duce la bun sfârșit.

Nu tot așa este cu **cei răi**, ci ei sunt ca pleava, pe care o spulberă vântul.

De aceea **cei răi** nu pot ține capul sus în ziua judecării, nici **păcătoșii**, în adunarea celor neprihăniți.
Căci **Domnul** cunoaște calea celor neprihăniți, dar calea păcătoșilor duce la pieire.

Psalmul 2

Pentru ce se întărată neamurile și pentru ce cugetă popoarele **lucruri deșarte**?
Împărații pământului se răscoală și **domnitorii se sfătuiesc** împreună împotriva **Domnului** și împotriva **Unului Său**, zicând: - „Să le rupem legăturile și să scăpăm de lanțurile lor!”

Cel ce șade în ceruri râde, Domnul Își bate joc de ei.

Apoi, în mânia Lui, le vorbește și-i îngrozește cu urgia Sa, zicând:

„Totuși Eu am uns pe **Împăratul Meu** pe Sion, muntele Meu cel sfânt.”

„Eu voi vesti hotărârea Lui”, zice Unsul.

„**Domnul** Mi-a zis: ‘Tu ești **Fiul Meu**! Astăzi Te-am născut.

Cere-Mi și-Ți voi da **neamurile de moștenire** și **marginile pământului** în stăpânire!

Tu le vei zdrobi cu **un toiag de fier** și le vei sfărâma ca pe **vasul unui olar**.”

Acum dar, **împărați**, purtați-vă cu înțelepciune! Luați învățătură, **judecătorii pământului**!

Slujiți Domnului cu frică și bucurați-vă tremurând.

Dați cinste Fiului, ca să nu Se mânie și să nu pieriți pe calea voastră,
căci mânia Lui este gata să se aprindă!

Ferice de toți câți se încred în El!

Psalmul 3

Doamne, ce mulți sunt vrajmașii mei! Ce mulțime se scoală împotriva mea!

Cât de mulți zic despre mine: „Nu mai este scăpare pentru el la Dumnezeu!”

Dar Tu, Doamne, Tu ești scutul meu, Tu ești slava mea și Tu îmi înalți capul!

Eu strig cu glasul meu către **Domnul** și El îmi răspunde din muntele Lui cel sfânt.

Mă culc, adorm și mă deștept iarăși, căci **Domnul** este sprijinul meu.

Nu mă tem de zecile de mii de popoare care mă împresoară din toate părțile.

Scoală-Te, Doamne! Scapă-mă, Dumnezeuule!

Căci Tu bați peste obraz pe toți vrăjmașii mei și zdrobești dinții celor răi.

La **Domnul** este scăparea: binecuvântarea Ta să fie peste poporul Tău.

Psalmul 4

- Răspunde-mi când strig, **Dumnezeul** neprihănității mele,
- scoate-mă la loc larg când sunt la strâmtorare!
- Ai milă de mine,
- ascultă-mi rugăciunea!

Fiii oamenilor, până când va fi batjocorită slava mea?

Până când veți iubi deșertăciunea și veți umbla după minciuni?

Să știți că **Domnul** și-a ales **un om** pe care-l iubește: Domnul aude când strig către El.

Cutremurați-vă și nu păcătuți!

Spuneți lucrul acesta în inimile voastre când stați în pat, apoi tăceți!

Aduceți jertfe neprihănite și încredeți-vă în Domnul!

Mulți zic: „Cine ne va arăta fericirea?”

Eu însă zic: „Fă să răsară peste noi lumina Fetei Tale, **Doamne!**”

Tu-mi dai mai multă bucurie în inima mea, decât au ei când li se înmulțește rodul grâului și al vinului.

Eu mă culc și adorm în pace, căci numai Tu, Doamne, îmi dai liniște deplină în locuința mea.

Psalmul 5

Pleacă-Ți urechea la cuvintele mele, Doamne! Ascultă suspinele mele!

Ia aminte la strigătele mele, **Împăratul meu** și **Dumnezeul meu**, căci către Tine mă rog!

Doamne, auzi-mi glasul dimineța! Dimineța, eu îmi îndrept rugăciunea spre Tine și aștept

Căci Tu nu ești un Dumnezeu căruia să-I placă răul; cel rău nu poate locui lângă Tine.

Nebunii nu pot să stea în preajma ochilor Tăi;

Tu urăști pe cei ce fac fărădelege, și pierzi pe cei mincinoși;

Domnul urăște pe oamenii care varsă sânge și înșală.

Dar eu, prin îndurarea Ta cea mare, pot să intru în **casa Ta** și să mă închin cu frică în **Templul**

Tău cel sfânt. **Doamne**, călăuzește-mă pe calea plăcută Ție, din pricina vrăjmașilor mei!

Netezește calea Ta sub pașii mei! Căci nu este nimic adevărat în gura lor; inima le este plină de răutate, gâtlejul le este un mormânt deschis și pe limbă au vorbe lingușitoare.

Lovește-i ca pe niște **vinovați**, Dumnezeuule! Fă-i să cadă prin înseși sfaturile lor! Prăbușește-i în mijlocul păcatelor lor fără număr, căci se răzvrătesc împotriva Ta!

Atunci, toți cei ce **se încred în Tine** se vor bucura, se vor veseli totdeauna, căci **Tu îi vei ocroti**.

Tu vei fi bucuria celor ce **iubesc Numele Tău**.

Căci Tu binecuvântezi pe cel neprihănit, Doamne, și-l înconjori cu **bunăvoința Ta** cum l-ai înconjura cu un scut.

Psalmul 6

Doamne, nu mă pedepsi cu mânia Ta și nu mă muștra cu urgia Ta!

Ai milă de mine, Doamne, căci mă ofilesc! Vindecă-mă, Doamne, căci îmi tremură oasele!

Sufletul mi-e îngrozit de tot. Și Tu, Doamne, până când vei zăbovi să Te înduri de mine?

Întoarce-Te, Doamne, izbăvește-mi sufletul! **Mântuiește-mă**, pentru îndurarea Ta!

Căci cel ce moare nu-și mai aduce aminte de Tine și cine Te va lăuda în Locuința morților?

Nu mai pot gemând! În fiecare noapte îmi stropesc așternutul și-mi scald patul în lacrimi.

Mi s-a supt fața de întristare și a îmbătrânit din pricina tuturor celor ce mă prigonesc.

Depărtați-vă de la mine toți cei ce faceți răul, căci Domnul a auzit glasul plângerii mele!

Domnul îmi ascultă cererile și Domnul îmi primește rugăciunea!

Toți **vrăjmașii mei** vor fi acoperiți de rușine și cuprinși de spaimă; într-o clipă vor da înapoi, acoperiți de rușine.

Psalmul 7

Doamne Dumnezeule, în Tine îmi caut scăparea!

Scapă-mă de toți **prigonitorii mei** și izbăvește-mă, ca să nu mă sfășie ca un leu, care înghite fără să sară cineva în ajutor!

Doamne Dumnezeule, - dacă am făcut un astfel de rău,

- dacă este fărădelege pe mâinile mele,

- dacă am răsplătit cu rău pe cel ce trăia în pace cu mine și n-am izbăvit pe cel ce mă asupra fără temei,

atunci - să mă urmărească vrăjmașul și să m-ajungă,

- să-mi calce viața la pământ și slava mea în pulbere să mi-o arunce!

Scoală-Te, Doamne, cu mânia Ta!

Scoală-Te împotriva urgiei potrivnicilor mei, trezește-Te ca să-mi ajuți și rânduiește **o judecată!**

Să Te înconjoare **adunarea popoarelor** și șezi mai sus decât ea, la înălțime!

Domnul judecă popoarele: fă-mi dreptate, Doamne, după **neprihănirea** și **nevinovăția** mea!

Ah, pune odată capăt răutății celor răi și întărește pe **cel neprihănit**, Tu, care cercetezi inimile și rărunchii, Dumnezeule drept!

Scutul meu este în **Dumnezeu**, care **mântuiește** pe cei cu inima curată.

Dumnezeu este un judecător drept, un Dumnezeu care Se mânie în orice vreme.

Dacă **cel rău** nu se întoarce la Dumnezeu, Dumnezeu Își ascute sabia, Își încordează arcul și-l ocheste, îndreaptă asupra lui săgeți omorâtoare și-i aruncă săgeți arzătoare!

Iată că **cel rău** pregătește răul, zămislește fărădelegea și naște înșelăciunea: face o groapă, o sapă și tot el cade în groapa pe care a făcut-o.

Fărădelegea pe care a urzit-o se întoarce asupra capului lui și **silnicia** pe care a făcut-o se coboară înapoi pe țeasta capului lui. Eu voi lăuda pe Domnul pentru dreptatea Lui și voi cânta Numele Domnului, Numele Celui Preaînalt.

Psalmul 8

Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este **Numele Tău** pe tot pământul!
Slava Ta se înalță mai presus de ceruri. Din gura **copiilor** și a celor ce sunt alăptați , Ți-ai scos o întăritură de apărare împotriva potrivnicilor tăi, ca să astupi gura vrăjmașului și omului cu dor de răzbunare.

Când privesc **cerurile** – lucrarea mâinilor Tale –, **luna și stelele** pe care le-ai făcut, îmi zic: Ce este **omul**, ca să Te gândești la el? Și **fiul omului**, ca să-l bagi în seamă?

- L-ai făcut cu puțin mai prejos decât **Dumnezeu** și
- l-ai încununat cu slavă și cu cinste.
- I-ai dat stăpânire peste **lucrurile mâinilor Tale**, toate le-ai pus sub picioarele lui: oile și boii laolaltă, fiarele câmpului, păsările cerului și peștii mării, tot ce străbate cărările mărilor.

Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este **Numele Tău** pe tot pământul!

Psalmul 9

Voi lăuda pe **Domnul** din toată inima mea, voi istorisi **toate minunile Lui**.
Voi face din Tine bucuria și veselia mea, voi cânta **Numele tău**, Dumnezeule Preaînalt, pentru că **vrăjmașii mei** dau înapoi, se clatină și pier dinaintea Ta.

Căci Tu îmi sprijini dreptatea și **pricina mea** și stai pe scaunul Tău de domnie ca **un judecător drept**. Tu pedeșești neamurile, nimicești pe cel rău, le ștergi numele pentru totdeauna și pe vecie.

S-au dus **vrăjmașii!** N-au rămas din ei decât niște dărâmături veșnice!
Niște cetăți dărâmate de Tine! Li s-a șters pomenirea!

Ei s-au dus, dar **Domnul** împărătește în veac și Și-a pregătit **scaunul de domnie** pentru judecată.
El judecă lumea cu dreptate, judecă popoarele cu nepărtinire.

Domnul este scăparea celui asuprit, scăpare la vreme de necaz.
Cei ce cunosc Numele Tău se încred în Tine, căci Tu nu părăsești pe cei ce **Te caută**, Doamne!

Cântați Domnului, care împărătește în Sion, vestiți printre popoare isprăvile Lui!
Căci **El răzbună sângele vărsat** și **Își aduce aminte de cei nenorociți**, nu uită strigătele lor.

Ai milă de mine, Doamne! Vezi ticăloșia în care mă aduc vrăjmașii mei și ridică-mă din **porțile morții**, ca să vestesc toate laudele Tale în porțile fiicei Sionului și să mă bucur de **mântuirea Ta**.
Neamurile cad în groapa pe care au făcut-o și li se prinde piciorul în lațul pe care l-au ascuns.
Domnul Se arată, face dreptate și prinde pe **cel rău** în lucrul mâinilor lui.

Cei răi se întorc în **Locuința morților**: toate neamurile care uită pe Dumnezeu.
Căci **cel nenorocit** nu este uitat pe vecie, nădejdea celor sărmani nu piere pe vecie.
Scoală-Te, Doamne, ca să nu biruiască omul; **neamurile** să fie judecate înaintea Ta!
Aruncă groaza în ei, Doamne, ca să știe popoarele că nu sunt decât **oameni!**

Psalmul 10

Pentru ce stai așa de departe, **Doamne?** Pentru ce Te ascunzi la vreme de necaz?
Cel rău, în mândria lui, urmărește pe cei nenorociți și ei **cad jertfă** curselor urzite de el.
Căci **cel rău** se fălește cu pofta lui, iar **răpitorul** batjocorește și nesocotește pe **Domnul**.

Cel rău zice cu trufie: „Nu pedeșește Domnul! Nu este Dumnezeu!” Iată toate gândurile lui.

Treburile îi merg bine în orice vreme; **judcățile Tale** sunt prea înalte pentru el, ca să le poată vedea, și suflă cu dispreț împotriva tuturor potrivnicilor lui.

El zice în inima lui: „Nu mă clatin, în veci sunt scutit de nenorocire!” Gura îi este plină de blesteme, de înșelătorii și de vicleșuguri și sub limbă are răutate și fărădelege. Stă la pândă lângă sate și ucide pe cel **nevinovat** în locuri dosnice; ochii lui pândesc pe **cel nenorocit**.

Stă la pândă în ascunzătoarea lui, ca **leul** în vizuină: stă la pândă să prindă pe **cel nenorocit**.

Îl prinde și-l trage în lațul lui; se îndoiaie, se pleacă și-i cad **săracii** în gheare!

El zice în inima lui: „Dumnezeu uită! Își ascunde Fața și în veac nu va vedea!”

Scoală-Te, **Doamne Dumnezeule**, ridică mâna! Nu uita pe **cei nenorociți!**

Pentru ce să hulească cel rău pe Dumnezeu? Pentru ce să zică în inima lui că **Tu nu pedepsești?**

Dar Tu vezi; căci Tu privești necazul și suferința, ca să iei în mână pricina lor.

În nădejdea Ta se lasă **cel nenorocit** și Tu vii în ajutor orfanului.

Zdrobește brațul celui rău, pedepsește-i fărădelegile, ca să piară din ochii Tăi!

Domnul este **Împărat** în veci de veci; **neamurile** sunt nimicite din **țara Lui**.

Tu auzi rugăciunile celor ce **suferă**, Doamne! Le întărești **inima**, Îți pleci urechea spre ei, ca să faci dreptate orfanului și celui asuprit și ca să nu mai insufle groaza omul cel luat din pământ.

Psalmul 11

La **Domnul** găsesc scăpare! Cum puteți să-mi spuneți: „Fugi în munții voștri ca o pasăre”? Căci iată că **cei răi** încordează arcul, își potrivesc săgeata pe coardă, ca să tragă pe ascuns asupra **celor cu inima curată**. Și când se surpă temeliile, ce ar putea să mai facă **cel neprihănit?**

Domnul este în Templul Lui cel sfânt, **Domnul** Își are scaunul de domnie în ceruri. Ochii Lui privesc și pleoapele Lui cercetează pe **fiii oamenilor**.

Domnul încearcă pe **cel neprihănit**, dar urăște pe **cel rău** și pe cel ce iubește silnicia.

Peste **cei răi** plouă cărbuni, foc și pucioasă: **un vânt dogoritor**, iată paharul de care au ei parte.

Căci **Domnul** este drept, iubește dreptatea, și **cei neprihăniți** privesc Fața Lui.

Psalmul 12

Vino în ajutor, **Doamne**, căci se duc oamenii evlavioși, pier credincioșii dintre fiii oamenilor! Oamenii își spun **minciuni** unii altora, pe buze au lucruri lingușitoare, vorbesc cu inimă prefăcută. **Nimicească Domnul** toate buzele lingușitoare, limba care vorbește cu trufie, pe cei ce zic:

„Suntem tari cu limba noastră, căci buzele noastre sunt cu noi.

Cine ar putea să fie stăpân peste noi?”

„Pentru că **cei nenorociți** sunt asupriți și pentru că **săracii gem**, acum”, **zice Domnul**,

„Mă scol și aduc **mântuire** celor obijduiți.”

Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, un argint lămurit în cuptor de pământ și curățit de șapte ori. Tu, Doamne, îi vei păzi și-i vei apăra de neamul acesta pe vecie.

Pretutindeni mișună **cei răi**, când domnește ticăloșia printre fiii oamenilor.

Psalmul 13

Până când, **Doamne**, mă vei uita neîncetat?

Până când **Îți** vei ascunde Fața de mine?

Până când voi avea sufletul plin de griji și inima plină de necazuri în fiecare zi?

Până când se va ridica vrăjmașul meu împotriva mea?

Privește, răspunde-mi, Doamne, Dumnezeul meu!

Dă lumină ochilor mei, ca să n-adorm somnul morții, ca să nu zică **vrăjmașul meu**: „L-am biruit” și să nu se bucure **potrivnicii mei** când mă clatin!

Eu am încredere în **bunătatea Ta**, sunt cu inima veselă din pricina **mântuirii Tale**: cânt Domnului, căci mi-a făcut bine!

Psalmul 14

Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!”

S-au stricat oamenii, fac fapte urâte; nu este niciunul care să facă binele.

Domnul Se uită de la înălțimea cerurilor peste **fiii oamenilor**, să vadă de este vreunul care să aibă pricepere și care să caute pe Dumnezeu.

Dar toți s-au rătăcit, toți s-au dovedit niște netrebnici; nu este niciunul care să facă binele, niciunul măcar. Și-au pierdut mintea toți cei ce săvârșesc **fărădelegea** de mănâncă pe poporul meu cum mănâncă pâinea și nu cheamă pe Domnul? Ei vor tremura de spaimă când Se va arăta **Dumnezeu** în mijlocul neamului neprihănit.

Râdeți voi de nădejdea celui nenorocit..., dar scăparea lui este **Domnul**.

O, de ar porni din Sion izbăvirea lui Israel!... Când va întoarce Domnul înapoi pe prinșii de război ai poporului Său, **Iacov** se va veseli și Israel se va bucura.

Psalmul 15

Doamne, cine va locui în cortul Tău? Cine va locui pe muntele Tău cel sfânt?

- Cel ce umblă în neprihănire, - cel ce face voia lui Dumnezeu și - spune adevărul din inimă.

Acela - nu clevetește cu limba lui,

- nu face rău semenului său și

- nu aruncă ocară asupra aproapelui său.

El privește cu dispreț pe cel vrednic de disprețuit, dar cinstește pe **cei ce se tem de Domnul**.

El nu-și ia vorba înapoi dacă face **un jurământ în paguba lui**.

El nu-și dă banii cu dobândă și nu ia mită împotriva **celui nevinovat**.

Cel ce se poartă așa nu se clatină niciodată.

Psalmul 16

Păzește-mă, Dumnezeule, căci în Tine mă încred!

Eu zic Domnului: „**Tu ești Domnul meu**, Tu ești singura mea fericire!”

Sfinții care sunt în țară, **oamenii evlavioși**, sunt toată plăcerea mea.

Idolii se înmulțesc, **oamenii** aleargă după dumnezei străini, dar eu n-aduc jertfele lor de sânge și nu pun numele lor pe buzele mele.

Domnul este partea mea de moștenire și paharul meu, **Tu** îmi îndrepti **sortul meu**.

O moștenire plăcută mi-a căzut la **sorti**, **o frumoasă moșie** mi-a fost dată.

Eu binecuvântez pe Domnul, care mă sfătuiește, căci **până și noaptea** îmi dă îndemnuri inima.

Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei. Când este El la dreapta mea, nu mă clatin.

De aceea **inima mi se bucură**, **sufletul mi se veselește** și **trupul mi se odihnește în liniște**.

Căci nu vei lăsa **sufletul meu** în Locuința morților, nu vei îngădui ca **preaiubitul Tău** să vadă putrezirea.

Îmi vei arăta **cărarea vieții**; înaintea **Fetei Tale** sunt bucurii nespuse și desfătări veșnice, în dreapta Ta.

Psalmul 17

Doamne, ascultă-mi pricina nevinovată, ia aminte la strigătele mele, pleacă urechea la rugăciunea mea, făcută cu buze neprefăcute! Să se arate dreptatea mea înaintea Ta și să privească ochii Tăi neprihănirea mea!

Dacă îmi vei încerca inima, dacă o vei cerceta noaptea, dacă mă vei încerca, nu vei găsi nimic, căci ce-mi iese din gură, aceea și gândesc. Cât privește legăturile cu oamenii, eu, după **cuvântul buzelor Tale**, mă feresc de calea celor asupritori; **pașii mei** stau neclintiți pe **cărățile Tale** și nu mi se clatină picioarele.

Strig către Tine, căci m-ascuți, Dumnezeule! Pleacă-ți urechea spre mine, ascultă cuvântul meu! Arată-ți **bunătatea Ta** cea minunată, Tu, care scapi pe cei ce caută adăpost și-i izbăvești de potrivnicii lor prin dreapta Ta!

Păzește-mă ca lumina ochiului, ocrotește-mă, la umbra aripilor Tale, de **cei răi** care mă prigonesc, de **vrăjmașii mei** de moarte care mă împresoară!

Ei își închid inima, au cuvinte semețe în gură.

Se țin de pașii mei, mă înconjoară chiar, mă pândesc ca să mă trântească la pământ.

Parcă ar fi un leu lacom după pradă, un pui de leu care stă la pândă în culcușul lui.

Scoală-te, Doamne, ieși înaintea vrăjmașului, doboară-l! Izbăvește-mă de **cel rău** cu sabia Ta! Scapă-mă de oameni, cu mâna Ta, Doamne, de **oamenii lumii acesteia**, care își au partea lor în viața aceasta și cărora le umpli pântecul cu bunătățile Tale. Copiii lor sunt sătui și prisosul lor îl lasă pruncilor lor.

Dar eu, în nevinovăția mea, voi vedea **Fața Ta**: cum mă voi trezi, mă voi sătura de **chipul Tău**.

Psalmul 18

Te iubesc din inimă, **Doamne**, tăria mea!

Doamne, Tu ești stânca mea, cetățuia mea, izbăvitorul meu!

Dumnezeule, Tu ești stânca mea în care mă ascund, scutul meu, tăria care mă scapă și întăritura mea!

Eu strig: „Lăudat să fie Domnul!” și sunt izbăvit de vrăjmașii mei.

Mă înconjuraseră legăturile morții și - mă îngroziseră râurile pieirii; - mă înfășuraseră legăturile mormântului și - mă prinseseră lațurile morții.

Dar, în **strâmtorarea mea**, - am chemat pe Domnul și - am strigat către Dumnezeul meu: **din locașul Lui**, El mi-a auzit glasul, și strigătul meu a ajuns până la El, până la urechile Lui.

Atunci s-a zguduit pământul și s-a cutremurat, temeliile munților s-au mișcat și s-au clătinat, pentru că **El Se mâniase**. Din nările Lui se ridica fum și un foc mistuitor ieșea din gura Lui: cărbuni aprinși țâșneau din ea. A plecat cerurile și S-a coborât: un nor gros era sub picioarele Lui.

Călărea pe un heruvim și zbură, venea plutind pe aripile vântului.

Întunericul și-l făcuse învelitoare, iar **cortul Lui**, împrejurul Lui, erau niște ape întunecoase și nori negri. Din **strălucirea** care se răsfrângea înaintea Lui, ieșeau **nori** care aruncau grindină și cărbuni de foc.

Domnul a tunat în ceruri, **Cel Preaînalt** a făcut să-I răsunе glasul cu grindină și cărbuni de foc. A aruncat săgeți și a risipit pe **vrăjmașii mei**, a înmulțit loviturile trăsnetului și i-a pus pe fugă.

Atunci s-a văzut albia apelor și s-au descoperit temeliile lumii, la muștrarea Ta, Doamne, la vuietul suflării nărilor Tale. El și-a întins mâna de sus, m-a apucat, m-a scos din apele cele mari; m-a izbăvit de potrivnicul meu cel puternic, de vrăjmașii mei, care erau mai tari decât mine. Ei năvăliseră deodată peste mine în ziua strâmătorării mele; dar **Domnul** a fost sprijinul meu. El m-a scos la loc larg și m-a scăpat, pentru că mă iubește.

Domnul mi-a făcut după neprihănirea mea, mi-a răsplătit după curăția mâinilor mele, căci - am păzit **căile Domnului** și - n-am păcătuțit **împotriva Dumnezeului** meu.

Toate **poruncile Lui** au fost înaintea mea și nu m-am depărtat de la **legile Lui**.

Am fost fără vină față de **El** și m-am păzit de fărădelegea mea.

De aceea, **Domnul** mi-a răsplătit după neprihănirea mea, după curăția mâinilor mele înaintea ochilor Lui.

Cu **cel bun**, Tu Te arăți bun, cu **omul neprihănit**, Te arăți neprihănit, cu **cel curat**, Te arăți curat și, cu **cel stricat**, Te porți după stricăciunea lui.

Tu mântuiești pe **poporul care se smerește** și smerești **privirile trufașe**.

Da, Tu îmi aprinzi lumina mea. Domnul Dumnezeul meu îmi luminează întunericul meu.

Cu **Tine** mă năpustesc asupra unei oști înarmate, cu **Dumnezeul meu** sar peste un zid întărit.

Căile lui Dumnezeu sunt desăvârșite, **Cuvântul Domnului** este încercat: El este **un scut** pentru toți cei ce aleargă la El.

Căci cine este Dumnezeu afară de **Domnul** și cine este o stâncă afară de **Dumnezeul nostru**?

Dumnezeu mă încinge cu **putere** și mă povățuiește pe **calea cea dreaptă**.

El îmi face picioarele ca ale cerboaicelor și mă așază pe înălțimile mele, El îmi deprinde măinile la luptă, așa că brațele mele întind arcul de aramă.

Tu îmi dai **scutul mântuirii Tale**, dreapta Ta mă sprijină și îndurarea Ta mă face mare.

Tu lărgești drumul sub pașii mei și nu-mi alunecă gleznele.

Urmăresc pe **vrăjmașii mei**, îi ajung și nu mă întorc până nu-i nimicesc.

Îi zdrobesc de nu pot să se mai ridice; ei cad sub picioarele mele.

Tu mă încingi cu **putere** pentru luptă și răpui pe **potrivnicii** mei sub picioarele mele.

Tu faci pe **vrăjmașii mei** să dea dosul înaintea mea, și eu nimicesc pe cei ce mă urăsc.

Ei strigă, dar n-are cine să-i scape! Strigă către Domnul, dar nu le răspunde!

Îi pisez **ca praful**, pe care-l ia vântul, îi calc în picioare **ca noroiul** de pe ulițe.

Tu mă scapi din neînțelegerile poporului, mă pui în fruntea neamurilor; un popor pe care nu-l cunoșteam îmi este supus. El ascultă de mine la **cea dintâi poruncă**, fiii străinului mă lingușesc.

Fiiilor străinului li se înmoaie inima de mine și ies tremurând din cetățuile lor.

Trăiască Domnul și binecuvântată să fie **Stânca mea!**

Mărit să fie Dumnezeul mântuirii mele, Dumnezeu, răzbnătorul meu, care îmi supune popoarele și mă izbăvește de vrăjmașii mei!

Tu mă înalți mai presus de **potrivnicii mei**, mă scapi de omul asupritor.
De aceea, Doamne, Te voi lăuda printre neamuri, voi cânta spre slava Numelui Tău. El dă mari izbăviri împăratului Său și dă îndurare unsului Său, lui **David**, și seminței lui, pe vecie.

Psalmul 19

Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui.

O zi istorisește alteia acest lucru, **o noapte** dă de știre alteia despre el.

Și aceasta, fără vorbe, fără cuvinte, al căror sunet să fie auzit, dar **răsunetul lor** străbate tot pământul și glasul lor merge până la marginile lumii.

În ceruri, El a întins un cort soarelui.

Și **soarele**, ca un mire care iese din odaia lui de nuntă, se aruncă în drumul lui cu bucuria unui viteaz: răsare la un capăt al cerurilor și își isprăvește drumul la celălalt capăt; nimic nu se ascunde de căldura lui.

Legea Domnului este desăvârșită și înviorează sufletul; **mărturia Domnului** este adevărată și dă înțelepciune celui neștiutor. **Orânduiri** **Domnului** sunt fără prihană și veselesc inima; **poruncile Domnului** sunt curate și luminează ochii.

Frica de Domnul este curată și ține pe vecie; **judcățile Domnului** sunt adevărate, toate sunt drepte. Ele sunt mai de preț decât **aurul**, decât mult aur curat; sunt mai dulci decât **mierea**, decât picurul din faguri.

Robul Tău primește și el învățătura de la ele; pentru cine le păzește, răsplata este mare.

Cine își cunoaște greșelile făcute din neștiință? Iartă-mi greșelile pe care nu le cunosc!

Păzește de asemenea pe robul Tău de **mândrie**, ca să nu stăpânească ea peste mine!

Atunci voi fi fără prihană, nevinovat de păcate mari.

Primește cu bunăvoință cuvintele gurii mele și cugetele inimii mele, Doamne, **Stânca mea** și **Izbăvitorul meu!**

Psalmul 20

Să te asculte Domnul în **ziua necazului**, să te ocrotească Numele Dumnezeului lui Iacov, să-ți trimită ajutor din **locașul Său** cel Sfânt și să te sprijine din **Sion!**

Să-și aducă aminte de toate **darurile tale de mâncare** și să-ți primească arderile-de-tot!

Să-ți dea ce-ți dorește inima și să-ți împlinească toate **planurile tale!**

Atunci noi ne vom bucura de biruința ta și vom flutura **steagul** în Numele Dumnezeului nostru.

Domnul să-ți asculte toate **dorințele tale!**

Știu de acum că **Domnul** scapă pe **unsul Său** și-i va răspunde din **ceruri**, din **Locașul Lui** cel **Sfânt**, prin ajutorul atotputernic al dreptei Lui.

Unii se biziuesc pe **carele lor**, alții, pe **caii lor**, dar noi ne biziim pe **Numele Domnului** Dumnezeului nostru. Ei se îndoiaie și cad, dar noi ne ridicăm și rămânem în picioare.

Scapă, Doamne, pe **împăratul** și ascultă-ne când Te chemăm!

Psalmul 21

Doamne, **împăratul** se bucură de ocrotirea puternică pe care i-o dai Tu.
Și cum îl umple de veselie ajutorul Tău!
I-ai dat ce-i dorea inima și n-ai lăsat neîmplinit ce-i cereau buzele.
Căci i-ai ieșit înainte cu binecuvântări de fericire și i-ai pus pe cap o cunună de aur curat.
Îți cerea **viața** și i-ai dat-o: o viață lungă pentru totdeauna și pe vecie.
Mare este slava lui în urma **ajutorului Tău**. Tu pui peste el strălucirea și măreția.
Îl faci pe vecie o pricină de binecuvântări și-l umpli de bucurie înaintea **Fetei Tale**.
Căci **împăratul** se încrede în Domnul și **bunătatea Celui Preaînalt** îl face să nu se clatine.
Mâna ta, împărate, va ajunge pe toți **vrăjmașii tăi**, dreapta ta va ajunge pe **cei ce te urăsc** și-i vei face ca un cuptor aprins, în ziua când te vei arăta; Domnul îi va nimici în mânia Lui și-i va mânca focul. Le vei șterge sămânța de pe pământ și neamul lor din mijlocul fiilor oamenilor.
Ei au urzit lucruri rele împotriva ta, au făcut sfaturi rele, dar **nu vor izbuti**.
Căci îi vei face să dea dosul și vei trage cu arcul tău asupra lor.
Scoală-te, Doamne, cu **puterea Ta**, și vom cânta și vom lăuda puterea Ta!

Psalmul 22

Dumnezeule! Dumnezeule!
Pentru ce m-ai părăsit și pentru ce Te depărtezi fără să-mi ajuți și fără s-ascuți **plângerile mele?**
Strig ziua, Dumnezeule, și nu-mi răspunzi; strig și noaptea, și tot n-am odihnă.
Totuși **Tu ești Cel Sfânt** și Tu locuiești în mijlocul laudelor lui **Israel**.
În Tine se încredeau părinții noștri; se încredeau și-i izbăveai.
Strigau către Tine și erau scăpați; se încredeau în Tine și nu rămâneau de rușine.
Dar eu sunt vierme, nu om, am ajuns - de ocara oamenilor și - disprețuit de popor.
Toți cei ce mă văd își bat joc de mine, își deschid gura, dau din cap și zic: „S-a încrezut în Domnul!
Să-l mântuiască Domnul, să-l izbăvească, fiindcă-l iubește!”
Da, Tu m-ai scos din pântecul mamei, m-ai pus la adăpost de orice grijă la sânul mamei mele;
de când eram la sânul mamei am fost sub paza Ta, din pântecul mamei ai fost Dumnezeul meu.
Nu Te depărta de mine, căci s-apropie **necazul** și nimeni nu-mi vine în ajutor.
O mulțime de tauri sunt împrejurul meu, niște tauri din Basan mă înconjoară.
Își deschid gura împotriva mea, ca **un leu** care sfâșie și răcnește.
Am ajuns ca apa care se scurge și toate oasele mi se despart; mi s-a făcut inima ca ceara și se topește
înăuntrul meu. Mi se usucă puterea ca lutul și mi se lipește limba de cerul gurii; m-ai adus în țărâna
morții.
Căci **niște câini** mă înconjoară, o ceată de nelegiuți dau târcoale împrejurul meu, mi-au
străpuns mâinile și picioarele; toate oasele aș putea să mi le număr. Ei însă pândesc și mă privesc; își
împart hainele mele între ei și trag la sorti pentru cămașa mea.
Dar Tu, **Doamne**, nu Te depărta! Tu, **Tăria mea**, vino degrabă în ajutorul meu!
Scapă-mi sufletul de sabia și viața din ghearele câinilor!
Scapă-mă din gura leului și scoate-mă din coarnele bivolului!
Voi vesti **Numele Tău** fraților mei și Te voi lăuda în mijlocul adunării.
Cei ce vă **temeți de Domnul**, lăudați-L! Voi toți, sămânța lui Iacov, slăviți-L!
Cutremurați-vă înaintea Lui, voi toți, **sămânța lui Israel!**

Căci El nici nu disprețuiește, nici nu urăște necazurile celui nenorocit și nu-și ascunde Fața de el, ci îl ascultă când strigă către El.

În **adunarea cea mare**, Tu vei fi pricina laudelor mele și-mi voi împlini juruințele în fața celor ce se tem de Tine. **Cei săraci vor mânca și se vor sătura, cei ce caută pe Domnul Îl vor lăuda.**

Veselă să vă fie **inima** pe vecie! Toate **marginile pământului** își vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul; toate **famiile neamurilor** se vor închina înaintea Ta.

Căci a **Domnului** este Împărăția: El stăpânește peste neamuri. Toți **cei puternici** de pe pământ vor mânca și se vor închina și ei; înaintea Lui se vor pleca toți cei ce se coboară în țărână, cei ce nu pot să-și păstreze viața.

O sămânță de oameni îi va sluji și se va vorbi despre Domnul către cei ce vor veni după ei. Aceștia vor veni și vor vesti **dreptatea Lui**, vor vesti **lucrarea Lui** poporului care se va naște.

Psalmul 23

Domnul este Păstorul meu: nu voi duce lipsă de nimic.

El mă paște în pășuni verzi și mă duce la ape de odihnă; îmi înviorează sufletul și mă povățuiește pe căări drepte din pricina **Numelui Său**.

Chiar dacă ar fi să umblu prin **valea umbrei morții**, nu mă tem de niciun rău, căci **Tu ești cu mine**. **Toiagul și nuiua Ta mă mângâie**.

Tu îmi întinzi masa în fața **potrivnicilor mei**, îmi ungi capul cu **untdelemn** și paharul meu este plin de dă peste el.

Da, **fericirea și îndurarea** mă vor însoți în toate zilele vieții mele și voi locui în **Casa Domnului** până la sfârșitul zilelor mele.

Psalmul 24

Al **Domnului** este pământul cu tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc!

Căci El l-a întemeiat pe mări și l-a întărit pe râuri.

Cine va putea să se suie la **muntele Domnului**? Cine se va ridica până la **Locul Lui cel Sfânt**?

Cel ce - are mâinile nevinovate și inima curată,

- cel ce nu-și dedă sufletul la minciună și nu jură ca să înșele.

Acela va căpăta **binecuvântarea Domnului**, starea după voia Lui, dată de Dumnezeuul mântuirii lui.

Iată **partea de moștenire** a celor ce-L cheamă, a celor ce caută Fața Ta, Dumnezeuul lui Iacov.

Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-vă, porți veșnice, ca să intre **Împăratul slavei**!

„Cine este acest Împărat al slavei?”

Domnul cel tare și puternic, Domnul cel viteaz în lupte.

Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-le, porți veșnice, ca să intre **Împăratul slavei**!

„Cine este acest Împărat al slavei?” **Domnul oștirilor**: El este **Împăratul slavei**!

Psalmul 25

La Tine, **Doamne**, îmi înalt sufletul.

În Tine, **Dumnezeule**, mă încred: să nu fiu dat de rușine, ca să nu se bucure **vrăjmașii mei** de mine! Da, toți cei ce **nădăjduiesc în Tine** nu vor fi dați de rușine, ci de rușine vor fi dați cei ce Te părăsesc fără teme.

Arată-mi, Doamne, **căile Tale** și învață-mă **cărările Tale**!

Povățuiește-mă în **adevărul Tău** și învață-mă, căci Tu ești **Dumnezeul mântuirii mele**, Tu ești totdeauna **nădejdea mea**!

Adu-Ți aminte, Doamne, de **îndurarea** și **bunătatea Ta**, căci sunt veșnice.

Nu-Ți aduce aminte de **greșelile din tinerețea mea**, nici de **fărădelegile mele**, ci adu-Ți aminte de **mine**, după îndurarea Ta, pentru bunătatea Ta, Doamne!

Domnul este bun și drept, de aceea arată El **păcătoșilor** calea.

El face pe **cei smeriți** să umble în tot ce este drept. El învață pe cei smeriți **calea Sa**.

Toate **cărările Domnului** sunt îndurare și credincioșie pentru cei ce păzesc **legământul** și **poruncile Lui**. Pentru **Numele Tău**, Doamne, iartă-mi fărădelegea, căci mare este!

Cine este **omul** care se teme de Domnul?

Aceluia Domnul îi arată **calea** pe care trebuie s-o aleagă.

El va locui în fericire și sămânța lui va stăpâni țara.

Prietenia Domnului este pentru cei ce se tem de El și **legământul** făcut cu El le dă învățătură.

Eu îmi întorc necurmat ochii spre Domnul, căci El îmi va scoate picioarele din laț.

Privește-mă și ai milă de mine, căci sunt **părăsit** și **nenorocit**!

Neliniștea inimii mele crește: scoate-mă din necazul meu!

Uită-Te la ticăloșia și truda mea și iartă-mi toate **păcatele mele**.

Vezi cât de mulți sunt **vrăjmașii mei** și cu ce ură mare mă urmăresc.

Păzește-mi **sufletul** și scapă-mă! Nu mă lăsa să fiu dat de rușine când mă încred în Tine!

Să mă ocrotească nevinovăția și neprihănirea, când îmi pun nădejdea în Tine!

Izbăvește, Dumnezeule, **pe Israel** din toate necazurile lui!

Psalmul 26

Fă-mi dreptate, Doamne, căci umblu în nevinovăție și mă încred în Domnul fără șovăire!

Cercetează-mă, Doamne, încearcă-mă, trece-mi prin cuptorul de foc rărunchii și inima!

Căci **bunătatea Ta** este înaintea ochilor mei și umblu în adevărul Tău.

Nu șed împreună cu oamenii mincinoși și nu merg împreună cu oamenii vicleni.

Urăsc adunarea celor ce fac răul și nu stau împreună cu cei răi.

Îmi spăl măinile în nevinovăție și așa înconjur **altarul Tău**, Doamne, ca să izbucnesc în mulțumiri și să istorisesc toate minunile Tale.

Doamne, eu iubesc locașul Casei Tale și locul în care locuiește **slava Ta**.

Nu-mi lua **sufletul** împreună cu păcătoșii, nici **viața** cu oamenii care varsă sânge, ale căror mâini sunt nelegiuite și a căror dreptă este plină de mită!

Eu umblu în neprihănire; izbăvește-mă și ai milă de mine!

Piciorul meu stă pe **calea cea dreaptă**: voi binecuvânta pe Domnul în adunări.

Psalmul 27

Domnul este lumina și mântuirea mea. De cine să mă tem?
Domnul este sprijinitorul vieții mele. De cine să-mi fie frică?
Când înaintează cei răi împotriva mea, ca să-mi mănânce carnea, tocmai ei – prigonitorii și vrăjmașii mei – se clatină și cad.

Chiar **o oștire** de ar tăbări împotriva mea, **inima mea** tot nu s-ar teme.
Chiar **război** de s-ar ridica împotriva mea, tot plin de încredere aş fi.

Un lucru cer de la Domnul și-l doresc fierbinte: aş vrea să locuiesc toată viața mea în **Casa Domnului**, ca să privesc frumusețea Domnului și să mă minunez de Templul Lui.
Căci El mă va ocroti în coliba Lui în ziua necazului, mă va ascunde sub acoperișul cortului Lui și mă va înălța pe o stâncă.

Iată că mi se și înălță capul peste **vrăjmașii mei**, care mă înconjoară: voi aduce jertfe în cortul Lui în sunetul trâmbiței, voi cânta și voi lauda pe Domnul.

Ascultă-mi, Doamne, **glasul** când Te chem: ai milă de mine și ascultă-mă!
Inima îmi zice din partea Ta: „Caută Fața Mea!” Și Fața Ta, Doamne, o caut!
Nu-mi ascunde **Fața Ta**, nu îndepărta cu mânie pe robul Tău!

Tu ești **ajutorul meu**, nu mă lăsa, nu mă părăsi, Dumnezeul mântuirii mele!
Căci **tatăl meu** și **mama mea** mă părăsesc, dar **Domnul** mă primește.
Învăță-mă, Doamne, **calea Ta** și povățuiește-mă pe cărarea cea dreaptă din pricina vrăjmașilor mei.
Nu mă lăsa la bunul plac al potrivnicilor mei! Căci împotriva mea se ridică niște **martori mincinoși** și niște oameni care nu suflă decât asuprire.

O, dacă n-aș fi încredințat că voi vedea **bunătatea Domnului** pe pământul celor vii!...
Nădăjduiește în Domnul! **Fii tare**, îmbărbătează-ți inima și nădăjduiește în Domnul!

Psalmul 28

Doamne, către Tine strig. **Stânca mea!**
Nu rămâne surd la **glasul meu**, ca nu cumva, dacă Te vei depărta fără să-mi răspunzi, să ajung ca cei ce se coboară în groapă!

Ascultă glasul rugăciunilor mele, când strig către Tine și când îmi ridic mâinile spre **Locașul Tău cel Sfânt!** Nu mă lua de pe pământ împreună cu **cei răi** și cu oamenii nelegiuți, care vorbesc de pace apropielui lor și, când colo, au **răutate în inimă!**

Răsplătește-le după lucrările lor și după răutatea faptelor lor, răsplătește-le după lucrarea mâinilor lor! Dă-le plata care li se cuvine!

Căci ei nu iau aminte la **lucrările Domnului**, la lucrarea mâinilor Lui.
Să-i doboare și să nu-i mai scoale!

Binecuvântat să fie Domnul, căci ascultă glasul rugăciunilor mele!

Domnul este tăria mea și scutul meu; în El mi se încrede inima și sunt ajutat. De aceea îmi este plină de veselie inima și-L laud prin cântările mele.

Domnul este tăria poporului Său, El este Stânca izbăvitoare a unsului Său.
Mântuiește, Doamne, **poporul Tău** și binecuvântează moștenirea Ta!
Fii **păstorul** și **sprijinitorul** lor în veci!

Psalmul 29

Fiii lui Dumnezeu, dați Domnului, dați Domnului slavă și cinste!

Dați Domnului slava cuvenită **Numelui Lui!**

Închinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu **podoabe sfinte!**

Glasul Domnului răsună pe ape, Dumnezeuul slavei face să bubuie tunetul:

Domnul este pe ape mari.

Glasul Domnului este puternic, glasul Domnului este măreț.

Glasul Domnului sfărâmă cedrii; Domnul sfărâmă **cedrii Libanului**, îi face să sară ca niște viței, și **Libanul** și **Sirionul** sar ca niște pui de bivoli.

Glasul Domnului face să țâșnească flăcări de foc, glasul Domnului face să se cutremure pustia; Domnul face să tremure **pustia Cades**.

Glasul Domnului face pe cerboaice să nască; El despoaie pădurile; în locașul Lui totul strigă: „Slavă!”

Domnul stătea pe scaunul Lui de domnie când **cu potopul** și Domnul împărățește în veci pe scaunul Lui de domnie.

Domnul dă tărie poporului Său, Domnul binecuvântează pe poporul Său cu pace.

Psalmul 30

Te înalț, Doamne, căci m-ai ridicat și n-ai lăsat pe vrăjmașii mei să se bucure de mine.

Doamne Dumnezeule, eu am strigat către Tine, și Tu m-ai vindecat.

Doamne, Tu mi-ai ridicat sufletul din **Locuința morților**, Tu m-ai adus la viață din mijlocul celor ce se coboară în groapă.

Cântați Domnului, voi, cei **iubiți de El**, măriți prin laudele voastre **Numele Lui cel sfânt!** Căci **mânia Lui** ține numai o clipă, dar **îndurarea Lui** ține toată viața: seara vine plânsul, iar dimineața, veselia.

Când îmi mergea bine, ziceam: „Nu mă voi clătina niciodată!”

Doamne, prin **bunăvoința Ta** mă așezaseși pe un munte tare, dar Ți-ai ascuns Fața și m-am tulburat.

Doamne, eu am strigat către Tine și m-am rugat Domnului zicând: „Ce vei câștiga dacă-mi verși sângele și mă cobori în groapă? Poate să Te laude țărâna? Poate ea să vestească credințioșia Ta?”

Ascultă, Doamne, ai milă de mine! Doamne, ajută-mă!”

Și mi-ai prefăcut tânguirile în veselie, mi-ai dezlegat sacul de jale și m-ai încins cu bucurie, pentru ca **inima mea** să-Ți cânte și să nu stea mută. Doamne Dumnezeule, eu pururea Te voi lăuda!

Psalmul 31

Doamne, în Tine mă încred: să nu fiu dat de rușine niciodată.

Izbăvește-mă, în dreptatea Ta!

Pleacă-Ți urechea spre mine, grăbește de-mi ajută!

Fii pentru mine **o stâncă ocrotitoare**, o cetățuie unde să-mi găsesc scăparea!

Căci Tu ești **Stânca mea**, **Cetățuia mea** și, pentru **Numele Tău**, mă vei povățui și mă vei călăuzi.

Scoate-mă din **lațul** pe care mi l-au întins vrăjmașii, căci Tu ești **Ocrotitorul meu!**

În mâinile Tale îmi încredințez **duhul**: Tu mă vei izbăvi, Doamne Dumnezeule adevărat!

Eu urăsc pe cei ce se lipsesc de **idoli deșerti** și mă încred în Domnul.

Fă-mă să mă veselesc și să mă bucur de **îndurarea Ta**, căci vezi ticăloșia mea, știi neliniștea sufletului meu și nu mă vei da în mâinile vrăjmașului, ci îmi vei pune picioarele la loc larg!

Ai milă de mine, Doamne, căci sunt în strâmtorare: **fața, sufletul și trupul** mi s-au topit de întristare; mi se sfârșește viața în durere și anii în suspine. Mi s-au sleit puterile din pricina **fărădelegii** mele și-mi putrezesc oasele!

Din pricina **potrivnicilor mei**, am ajuns de ocară, de mare ocară, pentru **vecinii mei** și de groază pentru **prietenii mei**; cei ce mă văd pe uliță fug de mine. Sunt uitat de inimi ca un mort, am ajuns ca un vas sfărâmat.

Aud **vorbele rele** ale multora, văd spaima care domnește împrejur, când se sfătuiesc ei împreună împotriva mea și uneltesc să-mi ia viața.

Dar eu mă încred în Tine, Doamne, și zic: „Tu ești Dumnezeul meu!”

Soarta mea este în mâna Ta; scapă-mă de **vrăjmașii** și de **prigonitorii** mei!

Fă să lumineze Fața Ta peste robul Tău, scapă-mă prin îndurarea Ta!

Doamne, să nu rămân de rușine când **Te chem**, ci să rămână de rușine **cei răi** și ei să se coboare muți în Locuința morților! Să amuțească **buzele mincinoase**, care vorbesc cu îndrăzneală, cu trufie și dispreț împotriva **celui neprihănit!**

O, cât de mare este **bunătatea Ta**, pe care o păstrezi pentru cei ce se tem de Tine și pe care o arăți celor ce se încred în Tine, în fața **fiilor oamenilor!** Tu îi ascunzi la **adăpostul Fetei Tale** de cei ce-i prigonesc, îi ocrotești în **cortul Tău** de limbile care-i clevetesc.

Binecuvântat să fie Domnul, căci Și-a arătat în chip minunat **îndurarea** față de mine: parc-aș fi fost într-o **cetate întărită!** În pornirea mea nechibzuită, ziceam: „Sunt izgonit dinaintea Ta!” Dar Tu ai auzit **glasul rugăciunilor** mele când am strigat spre Tine.

Iubiți dar pe Domnul, toți cei iubiți de El, căci Domnul păzește pe cei **credincioși** și pedepsește aspru pe **cei mândri!** Fiți tari și îmbărbătați-vă inima, toți cei ce nădăjduiți în Domnul!

Psalmul 32

Ferice de cel cu **fărădelegea iertată** și de cel cu **păcatul acoperit!**

Ferice de omul căruia nu-i ține în seamă Domnul **nelegiuirea** și în **duhul** căruia nu este viclenie! Câtă vreme am tăcut, mi se **topeau oasele** de gemetele mele necurmăte, căci zi și noapte mâna Ta apăsa asupra mea; mi se usca vлага cum se usucă pământul de seceta verii.

Atunci Ți-am mărturisit păcatul meu și nu mi-am ascuns **fărădelegea**.

Am zis: „Îmi voi mărturisi Domnului fărădelegile!” Și Tu ai iertat vina păcatului meu.

De aceea orice **om evlavios** să se roage Ție la vreme potrivită!

Și chiar de s-ar vărsa ape mari, pe el nu-l vor atinge deloc.

Tu ești **ocrotirea mea**, Tu mă scoți din necaz, Tu mă înconjori cu cântări de izbăvire.

„**Eu**, zice Domnul, te voi învăța și-ți voi arăta **calea** pe care trebuie s-o urmezi, te voi sfătui și voi avea privirea îndreptată asupra ta.”

Nu fiți ca un cal sau ca un catâr fără pricepere, pe care-l strunești cu un frâu și o zăbală cu care-l legi ca să nu se apropie de tine! De multe dureri are parte **cel rău**, dar cel ce se încrede în Domnul este înconjurat cu **îndurarea Lui**.

Neprihăniților, bucurați-vă în Domnul și veseliți-vă!

Scoateți strigăte de bucurie, toți cei cu **inima fără prihană!**

Psalmul 33

Neprihăniților, bucurați-vă în Domnul!

Oamenilor fără prihană le șade bine cântarea de laudă.

Lăudați pe Domnul cu **harpa**, lăudați-L cu **alăuta cu zece coarde!**

Cântați-I o **cântare nouă!** Faceți să răsunе **coardele** și **glasurile voastre!**

Căci **Cuvântul Domnului** este adevărat și toate lucrările Lui se împlinesc cu credincioșie.

El iubește dreptatea și neprihănirea; **bunătatea Domnului** umple pământul.

Cerurile au fost făcute prin **Cuvântul Domnului** și toată oștirea lor, prin **sufierea gurii Lui**.

El îngrămădește apele mării într-un morman și pune adâncurile în cămări.

Tot pământul să se teamă de Domnul! **Toți locuitorii lumii** să tremure înaintea Lui!

Căci **El zice** și se face; **poruncește** și ce poruncește **ia ființă**.

Domnul răstoarnă sfaturile neamurilor, zădărnicește planurile popoarelor.

Dar **sfaturile Domnului** dăinuiesc pe vecie și **planurile inimii Lui**, din neam în neam.

Ferice de poporul al cărui **Dumnezeu este Domnul!**

Ferice de poporul pe care Și-l alege El de moștenire!

Domnul privește din înălțimea cerurilor și vede pe toți **fiii oamenilor**.

Din locașul locuinței Lui, El privește pe toți **locuitorii pământului**.

El le întocmește inima la toți și ia aminte la toate faptele lor.

Nu mărima oștirii scapă pe împărat, nu mărima puterii izbăvește pe viteaz; **calul** nu poate da chezășia biruinței și toată vloga lui nu dă izbăvirea.

Iată, **ochiul Domnului** privește peste cei ce se tem de El, peste cei ce nădăjduiesc în bunătatea Lui, ca să le scape sufletul de la moarte și să-i țină cu viață în mijlocul foametei.

Sufletul nostru nădăjduiește în Domnul; El este **Ajutorul** și **Scutul** nostru.

Da, **inima noastră** își găsește bucuria în El, căci avem încredere în Numele Lui cel sfânt.

Doamne, fie îndurarea Ta peste noi, după cum o nădăjduim noi de la Tine!

Psalmul 34

Voi binecuvânta pe Domnul în orice vreme; lauda Lui va fi totdeauna în gura mea.

Să mi se laude sufletul în Domnul! Să asculte cei nenorociți și să se bucure!

Înălțați pe Domnul împreună cu mine! Să lăudăm cu toții Numele Lui!

Eu am căutat pe Domnul și mi-a răspuns: m-a izbăvit din toate **temerile mele**.

Când îți întorci privirile spre El, te luminezi de bucurie și nu ți se umple fața de rușine.

Când strigă un nenorocit, **Domnul** aude și-l scapă din toate necazurile lui.

Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdie.

Gustați și vedeți **ce bun este Domnul!** **Ferice de omul** care se încrede în El!

Temeți-vă de Domnul voi, **sfintii Lui**, căci de nimic nu duc lipsă cei ce se tem de El!

Puii de leu duc lipsă și li-i foame, dar cei ce **caută pe Domnul** nu duc lipsă de niciun bine

Veniți, **fiiilor**, și ascultați-mă, căci vă voi învăța **frica de Domnul!**

Cine este **omul** care dorește viața și vrea să aibă parte de zile fericite?

Ferește-ți limba de rău și buzele de cuvinte înșelătoare!

Depărtează-te de rău și fă binele; caută pacea și aleargă după ea!

Ochii Domnului sunt peste cei fără prihană și **urechile Lui** iau aminte la strigătele lor. **Domnul** Își întoarce Fața împotriva **celor răi**, ca să le ștergă pomenirea de pe pământ. Când strigă cei fără prihană, **Domnul aude și-i scapă din toate **necazurile** lor.**

Domnul este aproape de cei cu inima înfrântă și **mântuiește** pe cei cu duhul zdrobit. De multe ori vine **nenorocirea** peste cel fără prihană, dar **Domnul îl scapă** totdeauna din ea. **Toate oasele i le păzește**, ca niciunul din ele să nu i se sfărâme.

Pe **cel rău** îl omoară **nenorocirea**, dar **vrăjmașii** celui **fără prihană** sunt pedepsiți. **Domnul scapă sufletul robilor Săi** și niciunul din cei ce se încred în El nu este osândit.

Psalmul 35

Apără-mă Tu, **Doamne**, de **potrivnicii mei**, luptă Tu cu cei ce se luptă cu mine!

Ia pavăza și scutul și scoală-Te să-mi ajuti!

Învărte sulița și săgeata împotriva prigonitorilor mei! Zi **sufletului** meu: „Eu sunt mântuirea ta”!

Rușinați și înfrunțați să fie cei ce **vor să-mi ia viața!**

Să dea înapoi și să roșească cei ce-mi gândesc pieirea!

Să fie **ca pleava** luată de vânt și să-i gonească **îngerul Domnului!**

Drumul să le fie întunecos și alunecos și să-i urmărească **îngerul Domnului!**

Căci mi-au întins **lațul** lor, fără pricină, pe o groapă, pe care au săpat-o fără temei, ca să-mi ia viața; să-i ajungă **prăpădul** pe neașteptate, să fie prinși în lațul pe care l-au întins, să cadă în el și să piară!

Și atunci mi se va bucura sufletul în Domnul: se va veseli de **mântuirea Lui**.

Toate oasele mele vor zice: „Doamne, cine poate, ca Tine, să scape - pe cel nenorocit de unul mai tare decât el, - pe cel nenorocit și sărac de cel ce-l jefuiește?”

Niște **martori mincinoși** se ridică și mă întreabă de ceea ce nu știu.

Îmi întorc **rău pentru bine**: mi-au lăsat sufletul pustiu.

Și eu, când erau **ei bolnavi**, mă îmbrăcam cu sac, îmi smeream sufletul cu post și mă rugam cu capul plecat la sân. Umblam plin de durere ca pentru **un prieten**, pentru **un frate**; cu capul plecat, ca de jalea unei mame.

Dar când mă clatin eu, ei se bucură și se strâng; se strâng fără știrea mea, ca să mă batjocorească, și mă sfâșie neîncetat. Scrâșnesc din dinți împotriva mea împreună cu cei nelegiuți, cu secăturile batjocoritoare.

Doamne, până când Te vei uita la ei? Scapă-mi sufletul din cursele lor, scapă-mi **viața** din ghearele acestor **pui de lei!** Și eu Te voi lăuda în adunarea cea mare și Te voi slăvi în mijlocul unui popor mare la număr.

Să nu se bucure de mine cei ce pe nedrept îmi sunt vrăjmași, nici să nu-și facă semne cu ochiul cei ce mă urăsc fără temei!

Căci ei nu vorbesc de pace, ci urzesc înșelătorii împotriva oamenilor liniștiți din țară.

Își deschid gura larg împotriva mea și zic: „Ha! Ha! Ochii noștri își văd acum dorința împlinită!”

Doamne, Tu vezi: nu tăcea! Nu Te depărta de mine, Doamne!

Trezește-Te și scoală-Te să-mi faci dreptate! Dumnezeu și Doamne, apără-mi pricina!

Judecă-mă după **dreptatea Ta**, Doamne, Dumnezeul meu, ca să nu se bucure ei de mine!

Să nu zică în inima lor: „Aha! iată ce doream!” Să nu zică: „L-am înghițit!”

Ci să fie rușinați și înfrunțați toți cei ce se bucură de nenorocirea mea!

Să se îmbrace cu rușine și ocară cei ce se ridică împotriva mea!

Să se bucure și să se veselească cei ce găsesc plăcere în **nevinovăția mea** și să zică neîncetat:
„Mărit să fie Domnul, care vrea **pacea** robului Său!”

Și atunci limba mea va lauda dreptatea Ta, în toate zilele va spune **lauda Ta**.

Psalmul 36

Nelegiuirea celui rău zice inimii mele: „Nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lui.”

Căci se măgulește singur în ochii lui, ca să-și desăvârșească fărădelegea, ca să-și potolească ura.
Cuvintele gurii lui sunt mincinoase și înșelătoare; nu mai vrea să lucreze cu înțelepciune și să facă binele. În așternutul lui se gândește la răutate, stă pe o cale care nu este bună și nu urăște răul.

Bunătatea Ta, Doamne, ajunge până la ceruri și credincioșia Ta, până la nori.

Dreptatea Ta este ca munții lui Dumnezeu și **judcățile Tale** sunt ca adâncul cel mare.

Doamne, Tu sprijini pe oameni și pe dobitoace!

Cât de scumpă este **bunătatea Ta**, Dumnezeule!

La umbra aripilor Tale găsesc **fiii oamenilor** adăpost.

Se satură de **belșugul Casei Tale** și-i adăpi din șuvoiul desfătărilor Tale.

Căci **la Tine** este izvorul vieții; **prin lumina Ta** vedem lumina.

Întinde-Ți și mai departe **bunătatea** peste cei ce Te cunosc și **dreptatea** peste cei cu inima neprihănită! Să nu m-ajungă **picioarul celui mândru** și să nu mă pună pe fugă **mâna celor răi!**

Cei ce **fac fărădelegea** au și început să cadă; sunt răsturnați și nu pot să se mai scoale.

Psalmul 37

Nu te mânia pe cei răi și nu te uita cu jind la **cei ce fac răul**; căci sunt cosiți iute, ca iarba, și se veștejesc ca verdeța!

Încrede-te în Domnul și fă binele; locuiește în țară și umblă în credincioșie!

Domnul să-ți fie desfătarea și **El** îți va da tot ce-ți dorește inima.

Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra!

El va face să strălucească **dreptatea ta** ca lumina și **dreptul tău** ca soarele la amiază.

Taci înaintea Domnului și nădăjduiește în El!

Nu te mânia pe cel ce izbutește în umbletele lui, pe omul care își vede împlinirea planurilor lui rele!

Lasă mânia, părăsește iuțimea; nu te supăra, căci supărarea duce numai **la rău!**

Fiindcă **cei răi vor fi nimiciți**, iar cei ce **nădăjduiesc în Domnul vor stăpâni țara**.

Încă puțină vreme și cel rău nu va mai fi; te vei uita la locul unde era și nu va mai fi.

Cei blânzi moștenesc țara și au belșug de pace.

Cel rău - face la planuri împotriva celui neprihănit și - scrâșnește din dinți împotriva lui.

Domnul râde de cel rău, căci vede că-i vine și lui ziua.

Cei răi trag sabia și își încordează arcul, ca să doboare pe cel nenorocit și sărac, ca să înjunghie pe cei cu inima neprihănită.

Dar sabia lor intră în însăși inima lor și li se sfărâmă arcurile.

Mai mult face **puținul celui neprihănit** decât belșugul multor răi.

Căci **brațele celui rău vor fi zdrobite**, dar **Domnul sprijină pe cei neprihăniți**.

Domnul cunoaște zilele oamenilor cinstiți și moștenirea lor ține pe vecie.

Ei nu rămân de rușine în ziua nenorocirii, ci au de ajuns în zilele de foamete.

Dar cei răi pier și vrăjmașii Domnului sunt ca cele mai frumoase pășuni: pier, pier cafumul.

Cel rău ia cu împrumut și nu dă înapoi, dar cel neprihănit este milos și dă.

Căci cei binecuvântați de Domnul stăpânesc țara, dar cei blestemați de El sunt nimiciți.

Domnul întărește pașii omului când Îi place calea lui; dacă se întâmplă să cadă, nu este doborât de tot, căci Domnul îl apucă de mână.

Am fost tânăr și am îmbătrânit, dar n-am văzut pe cel neprihănit părăsit, nici pe urmașii lui cerșindu-și pâinea. Ci el totdeauna este milos și dă cu împrumut, și urmașii lui sunt binecuvântați. Depărtează-te de rău, fă binele și vei dăinui pe vecie!

Căci Domnul iubește dreptatea și nu părăsește pe credincioșii Lui.

Totdeauna ei sunt sub paza Lui, dar sămânța celor răi este nimicită.

Cei neprihăniți vor stăpâni țara și vor locui în ea pe vecie. Gura celui neprihănit vestește înțelepciunea și limba lui trâmbițează dreptatea. Legea Dumnezeului său este în inima lui și nu i se clatină pașii. Cel rău pândește pe cel neprihănit și caută să-l omoare, dar Domnul nu-l lasă în mâinile lui și nu-l osândește când vine la judecată.

Nădăjduiește în Domnul, păzește calea Lui, și El te va înălța ca să stăpânești țara: vei vedea pe cei răi nimiciți. Am văzut pe cel rău în toată puterea lui; se întindea ca un copac verde. Dar când am trecut a doua oară, nu mai era acolo; l-am căutat, dar nu l-am mai putut găsi.

Uită-te bine la cel fără prihană și privește pe cel fără vicleșug, căci omul de pace are parte de moștenitori, dar cei răzvrățiți sunt nimiciți cu toții, sămânța celor răi este prăpădită.

Scăparea celor neprihăniți vine de la Domnul; El este ocrotitorul lor la vreamea necazului.

Domnul îi ajută și-i izbăvește; îi izbăvește de cei răi și-i scapă, pentru că se încred în El.

Psalmul 38

Doamne, nu mă muștra în mânia Ta și nu mă pedepsi în urgia Ta!

Căci săgețile Tale s-au înfipt în mine și mâna Ta apasă asupra mea.

N-a mai rămas nimic sănătos în carnea mea din pricina mâniei Tale; nu mai este nici o vlagă în oasele mele în urma păcatului meu.

Căci fărădelegile mele se ridică deasupra capului meu; ca o povară grea, sunt prea grele pentru mine. Rănil mele miros greu și sunt pline de coptură, în urma nebiei mele.

Sunt gârbovit, peste măsură de istovit. Toată ziua umblu plin de întristare.

Căci o durere arzătoare îmi mistuie măruntaiele și n-a mai rămas nimic sănătos în carnea mea.

Sunt fără putere, zdrobit cu desăvârșire; tulburarea inimii mele mă face să gem.

Doamne, toate dorințele mele sunt înaintea Ta și suspinele mele nu-Ți sunt ascunse.

Inima îmi bate cu tărie, puterea mă părăsește și lumina ochilor mei nu mai este cu mine.

Prietenii și cunoscuții mei se depărtează de rana mea și rușele mele stau deoparte.

Cei ce vor să-mi ia viața își întind cursele, cei ce-mi caută nenorocirea spun răutăți și toată ziua urzesc la înșelătorii.

Iar eu sunt ca un surd: n-aud; sunt ca un mut, care nu deschide gura.

Sunt ca un om care n-aude și în gura căruia nu este niciun răspuns.

Doamne, în Tine nădăjduiesc; Tu vei răspunde, Doamne Dumnezeule!

Căci zic: „Nu îngădui să se bucure vrăjmașii mei de mine și să se fudulească împotriva mea, când mi se clatină piciorul!” Căci sunt aproape să cad și durerea mea este totdeauna înaintea mea.

Îmi mărturisesc fărădelegea, mă doare de **păcatul meu**.

Dar **vrăjmașii mei** sunt plini de viață și plini de putere; cei ce mă urăsc fără temei sunt mulți la număr. Ei îmi întorc **rău pentru bine**, îmi sunt **potrivnici**, pentru că eu urmăresc binele.

Nu mă părăsi, Doamne! Dumnezeuule, nu Te depărta de mine!

Vino degrabă în ajutorul meu, Doamne, **Mântuirea** mea!

Psalmul 39

Ziceam: „Voi veghea asupra căilor mele, ca să nu păcătuiesc cu limba; îmi voi pune frâu gurii cât va sta **cel rău înaintea mea**.” Am stat mut, în tăcere; am tăcut, măcar că eram nenorocit, și totuși **durerea** mea nu era mai puțin mare.

Îmi ardea inima în mine, un **foc lăuntric** mă mistuia, și atunci mi-a venit **cuvântul** pe limbă și am zis: „Doamne, spune-mi care este sfârșitul vieții mele, care este măsura zilelor mele, ca să știu cât de trecător sunt!” Iată că **zilele mele** sunt cât un lat de mână și **viața mea** este ca o nimica înaintea Ta.

Da, **orice om** este doar o suflare, oricât de bine s-ar ține.

Da, omul umblă ca o umbră, se frământă degeaba, strânge la comori și nu știe cine le va lua.

Acum, Doamne, ce mai pot nădăjdui eu? **În Tine** îmi este nădejdea.

Izbăvește-mă de toate **fărădelegile mele!** Nu mă face de ocară celui nebun!

Stau mut, nu deschid gura, căci **Tu lucrezi**.

Abate-ți loviturile de la mine! Îmi iese sufletul sub loviturile mâinii Tale.

Tu pedeștești pe om și-l lovești pentru **fărădelegea** lui; îi prăpădești, ca molia, ce are el mai scump.

Da, **orice om** este doar o suflare.

Ascultă-mi rugăciunea, Doamne, și pleacă-ți urechea la **strigătele mele!**

Nu tăcea în fața lacrimilor mele! Căci sunt **un străin** înaintea Ta, **un pribeag**, ca toți părinții mei.

Abate-ți privirea de la mine și lasă-mă să răsuflex, până nu mă duc și să nu mai fiu!

Psalmul 40

Îmi pusesem nădejdea în Domnul, și El

- S-a plecat spre mine, - mi-a ascultat strigătele.

- M-a scos din groapa pieirii, din fundul mocirlei;

- mi-a pus picioarele pe stâncă și mi-a întărit pașii.

- Mi-a pus în gură o cântare nouă, o laudă pentru Dumnezeuul nostru.

Mulți au văzut lucrul acesta, s-au temut și s-au încrezut în Domnul.

Ferice de omul care își pune încrederea în Domnul și care nu se îndreaptă spre cei **trufași** și **mincinoși!**

Doamne Dumnezeuule, multe sunt **minunile** și **planurile Tale** pentru mine: nimeni nu se poate asemăna cu Tine. Aș vrea să le vestesc și să le trâmbițez, dar numărul lor este prea mare ca să le povestesc.

Tu nu dorești nici **jertfă**, nici **dar de mâncare**, ci mi-ai străpuns urechile; nu ceri nici **ardere-de-tot**, nici **jertfă de ispășire**.

Atunci am zis: „Iată-mă că vin! – În **sulul cărții** este scris despre mine. –

Vreau să fac **voia Ta**, Dumnezeuule! Și **Legea Ta** este în fundul inimii mele.”

Vestesc **îndurarea Ta** în adunarea cea mare; iată că nu-mi închid buzele. Tu știi lucrul acesta, Doamne! Nu țin în inima mea **îndurarea Ta**, ci vestesc **adevărul tău și mântuirea Ta** și nu ascund **bunătatea și credincioșia Ta** în adunarea cea mare.

Tu, Doamne, nu-mi vei opri **îndurările Tale**, ci **bunătatea și credincioșia Ta** mă vor păzi totdeauna. Căci **rele fără număr mă împresoară**, m-au ajuns **pedepsele** pentru **nelegiuirile mele** și nu le mai pot suferi vederea. Sunt mai multe decât perii capului meu și mi se **înmoaie inima**.

Izbăvește-mă, Doamne! Vino, Doamne, degrabă în ajutorul meu!

Să fie **rușinați și înfrunțați** toți cei ce vor **să-mi ia viața!**

Să dea înapoi și să roșească de rușine cei ce-mi **doresc pierzarea!**

Să **rămână înlemniți** de rușinea lor cei ce-mi zic: „Ha! Ha!”

Să se **bucure** și să se **veselească** în Tine toți cei ce **Te caută!**

Cei ce **iubesc mântuirea Ta** să zică fără încetare: „**Mărit să fie Domnul!**”

Eu sunt **sărac și lipsit**, dar **Domnul Se gândește la mine**.

Tu ești **ajutorul și izbăvitorul** meu: **nu zăbovi**, Dumnezeule!

Psalmul 41

Ferice de cel ce **îngrijește de cel sărac**, căci în **ziua nenorocirii Domnul îl izbăvește**; **Domnul îl păzește și-l ține în viață**. El este **fericit** pe pământ și nu-l lași la bunul plac al vrăjmașilor lui. **Domnul îl sprijină** când este pe **patul de suferință**: îi **ușurezi durerile** în toate bolile lui.

Eu zic: „Doamne, **ai milă de mine!** **Vindecă-mi sufletul**, căci **am păcătuit împotriva Ta!**”

Vrăjmașii mei zic cu răutate despre mine: „Când va muri? Când îi va pieri numele?”

Dacă vine cineva să mă vadă, **vorbește neadevăruri**, strânge temeuri ca să mă vorbească de rău; și când pleacă, mă **vorbește de rău** pe afară.

Toți **vrăjmașii mei șoptesc** între ei împotriva mea și cred că **nenorocirea** mea îmi va aduce **pieirea**. „Este atins rău de tot”, zic ei, „**iată-l culcat, n-are să se mai scoale!**”

Chiar și acela cu care **trăiam în pace**, în care îmi puneam încrederea și care mânca din pâinea mea, ridică și el **călcâiul împotriva mea**. Dar Tu, Doamne, **ai milă de mine** și ridică-mă, ca să le răsplătesc cum li se cuvine!

Prin aceasta voi cunoaște că **mă iubești**, dacă **nu mă va birui vrăjmașul meu**.

Tu **m-ai sprijinit** din pricina **neprihănirii mele** și m-ai așezat pe vecie **înaintea Ta**.

Binecuvântat să fie **Domnul Dumnezeul lui Israel**, din veșnicie în veșnicie! Amin! Amin!